

disputants ♦ חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement ■ מימרא- קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	גיטין-המגרש
פה.	פ.	◊				!								הכא נמי כשיש ריוח מלמעלה.
פה.	פ.	◊				ז								ודלמא אימלוכי אימליך וכתב
פה.	פ.	◊				!								דכתב הרי את מלמטה ומותרת מלמעלה.
פה.	פ.					ז								ודלמא איתרמי ליה
פה.	פ.	◊				!								כולי האי לא חיישינן.
פה.	פ.	◊				!						רב אשי:	דידיעה ביה מתחתא דמגילתא.	
פה.	פ.	<	■											חתמו עדים בראש הדף וכו'.
פה.	פ.					ז								איני?
פה.	פ.	◊	◊			ז								והא רב חתים מן הצד
פה.	פ.	◊				!								התם בשגגו כלפי כתב.
פה.	פ.	◊				ז	■						אלא הא דקתני:	הקיף ראשו של זה בצד ראשו של זה והעדים באמצע - שניהם פסולין
פה.	פ.					ז								וליהזי הי מינייהו כלפי כתב וליתכשך
פה.	פ.	◊				!								התם דרמי ליה כעיברא.
פה.	פ.	◊				ז	■						אי הכי, סיפא דקתני:	ראשו של זה בצד סופו של זה והעדים באמצע, את שהעדים ניקרין בסופו - כשר
פה.	פ.					ז								ואי דרמי כעיברא, לאו בהדי האי מיקרי ולאו בהדי האי מיקרי
פה.	פ.	◊				!								אלא, רב בדיסקי הוה חתים.
פה.	פ.	<	■											גט שכתבו עברית וכו', כתב סופר ועד - כשר.
פה.	פ.	◊				■							רבי ירמיה:	חתם סופר שנינו.
פה.	פ.	◊				■							רב חסדא:	הא מני? ר' יוסי היא.
פה.	פ.					○							[רבי אבהו]	ההיא כתובת חתנים דאתא לקמיה דר' אבהו, דהווי ידעי ליה לטופסא ולחתומת ידא דחד סהדא, סבר לאכשורה
פה.	פ.					■							א"ל רבי ירמיה:	חתם סופר שנינו.
פה.	פ.	<	■											כתב חניכתו וחניכתה - כשר.
פה.	פ.	◊	■	♦									ת"ר: [ת"ק]	חניכת אבות בגיטין - עד ל' דורות
פה.	פ.	◊	■	♦									רבי שמעון בן אלעזר:	ג' דורות - כשר, מכאן ואילך - פסול.
פה.	פ.					^								כמאן אזלא הא דא"ר חנינא:
פה.	פ.					^	■						[רבי חנינא]	כתב חניכת אבות בגיטין עד ג' דורות
פה.	פ.					^								כמאן?
פה.	פ.					!								כר"ש ב"א.
פה.	פ.	◊				■							רב הונא:	מאי קראה? (דברים ד') כי תוליד בנים ובני בנים וגושתם.
פה.	פ.	◊				■							ר יהושע בן לוי:	לא חרבה ארץ ישראל עד שעבדו בה ז' בתי דינים ע"ז, ואלו הן: ירבעם בן נבט, ובעשא בן אחיה, ואחאב בן עמר, ויהוא בן נמשי, ופקח בן רמליהו, ומנחם בן גד, והושע בן אלה, שנאמר: (ירמיהו טו) אומללה יולדת השבעה נפחה נפשה באה שמשעה בעוד יומם בושע וחפרה.
פה.	פ.	◊				■							רב אמי:	מאי קראה? כי תוליד בנים ובני בנים.
פה.	פ.	◊				ז							רב כהנא ורב אסי לרב	כתיב ביה בהושע בן אלה: (מלכים ב' י"ז) ויעש הרע בעיני ה' רק לא כמלכי ישראל, וכתיב: (מלכים ב' י"ז) עליו עלה שלמנאסר וגו'.

disputants ♦ חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story מעשה- O	statement ■ מימרא- קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	גיטין-המגרש										
מאן דאמר	מימרא										
אמר להו: [רב]	אותן פרדסיאות שהושיב ירבעם על הדרכים כדי שלא יעלו ישראל לרגל בא הושע וביטלן, ואעפ"כ לא עלו ישראל לרגל, אמר הקב"ה: אותן שנים שלא עלו ישראל לרגל ילכו בשבי.									◊	פה:
רב חסדא אמר מר עוקבא, ואמרי לה אמר רב חסדא אמר רבי ירמיה: דרש מרימר:	מאי דכתיב: (דניאל ט') וישקוד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו! משום דצדיק ה' אלהינו וישקוד ה' על הרעה ויביאה עלינו? אלא, צדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל שהגלה גלות צדקיהו ועדיין גלות יכניה קיימת, דכתיב ביה בגלות יכניה: (מלכים ב' כ"ד) החרש והמסגר אלף, חרש - שבשעה שפותחין נעשו הכל כחרשין, מסגר - כיון שסוגרין שוב אינן פותחין, וכמה? אלף.									◊	פה:
עולא:	שהקדים שתי שנים (דברים ד') לונושנתם.									◊	פה:
רב אחא בר יעקב:	שמע מינה, מהרה דמרי עלמא - תמני מאה וחמשין ותרתין הוא.										פה:
גט מעושה, בישראל - כשר, ובעובדי כוכבים - פסול											פה:
ובעובדי כוכבים, חובטין אותו ואומרים לו עשה מה שישאל אומרים לך.											פה:
ר"נ אמר שמואל:	גט המעושה בישראל, כדן - כשר, שלא כדן - פסול ופוסל ובעובדי כוכבים, כדן - פסול ופוסל, שלא כדן - אפ"ל ריח הגט אין בו.									◊	פה:
מה נפשך? אי עובדי כוכב בני עשויי נינהו, איתכשורי נמי ליתכשך אי לאו בני עשויי נינהו, מיפסל לא ליפסל										◊	פה:
רב מרשיא:	דבר תורה גט מעושה בעובדי כוכב כשר, ומה טעם אמרו: פסול? שלא תהא כל אחת ואחת הולכת ותולה עצמה בעובד כוכב, ומפקעת עצמה מיד בעלה.									◊	פה:
אי הכי											פה:
שלא כדן אפ"ל ריח הגט אין בו										◊	פה:
ונהו שלא כדן כישראל, ומפסיל נמי לפסול										◊	פה:
אלא, הא דרב מרשיא בדותא היא.										◊	פה:
וטעמא מאי?											פה:
כדן בכדן דישאל מיחלף, שלא כדן בכדן ישראל לא מיחלף.										◊	פה:
אביי אשכחיה לרב יוסף דיתבי וקא מעשה אגטי										◊	פה:
ואה אנן הדיוטות אנן											פה:
ותניא, היה ר"ט אומר:	כל מקום שאתה מוצא אגוראות של עובדי כוכבים, אע"פ שדיניהם כדיני ישראל, אי אתה רשאי להיזקק להם, שנאמר: (שמות כ"א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, לפניהם ולא לפני עובדי כוכבים, דבר אחר: לפניהם - ולא לפני הדיוטות									◊	פה:
א"ל: [רב יוסף]	אנן שליחותיהו קא עבדינן, מידי דהוה אהודאות והלואות.									◊	פה:
אי הכי, גזילות וחבלות נמי											פה:
כי עבדינן שליחותיהו - במילתא דשכיחא, במילתא דלא שכיחא - לא עבדינן שליחותיהו.										◊	פה:
יצא שמה בעיר מקודשת - הרי זו מקודשת, מגורשת - הרי זו מגורשת, ובלבד שלא יהא שם אמתלא.											פה:
איזו היא אמתלא? גירש איש פלוני את אשתו על תנאי, זרק לה קידושיה ספק קרוב לה ספק קרוב לו - זו היא אמתלא.											פה:
ואסרינן לה אנברא?											פה:
והא אמר רב אשי:	כל קלא דבתר נישואין - לא חיישינן ליה										פה:
ה"ק: יצא שמה בעיר מקודשת - הרי זו מקודשת, מקודשת ומגורשת - הרי זו מגורשת											פה: